

Rješenje Suda (deveto vijeće) od 7. veljače 2017. – Kohrener Landmolkerei GmbH, DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH protiv Europske komisije

(Predmet C-446/16 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Uredba (EU) br. 1151/2012 — Sustavi kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode — Zajamčeno tradicionalni specijaliteti — Nepravodobno podnošenje prigovora od strane nadležnih nacionalnih tijela — Članak 181. Poslovnika Suda — Očito neosnovana žalba)

(2017/C 129/06)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Kohrener Landmolkerei GmbH, DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH (zastupnik: A Wagner, odvjetnik)

Druuga stranka u postupku: Europska komisija (zastupnici: G. von Rintelen i A. Lewis, agenti)

Izreka

1. Žalba se odbija.
2. Društvima Kohrener Landmolkerei GmbH i DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova Europske komisije.

⁽¹⁾ SL C 410, 7. 11. 2016.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. veljače 2017. uputio Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) – David Vicente Fernandes protiv Gabinete Português de Carta Verde

(Predmet C-71/17)

(2017/C 129/07)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal de Justiça

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: David Vicente Fernandes

Tuženik: Gabinete Português de Carta Verde

Prethodna pitanja

1. Stvara li pravne učinke u Portugalu osiguranje sklopljeno u Luksemburgu na način kao da je odgovarajuća policia izdana u Portugalu?
2. Je li Gabinete Português de Carta Verde tijelo za naknadu štete na koje upućuje članak 24. stavak 1. Direktive 2009/103/EZ ⁽¹⁾ i [...] ima li, kao tijelo odgovorno za naknadu štete oštećenim osobama u slučajevima na koje se odnosi članak 20. stavak 1. Direktive, jednaku odgovornost kao što bi to imalo luksemburško društvo za osiguranje?
3. U ovom slučaju, je li dovoljno podnijeti tužbu protiv tijela za naknadu štete ili [...] je to potrebno učiniti i protiv društva za osiguranje? U potonjem slučaju, [...] može li se protiv navedenog društva za osiguranje podnijeti tužba u mjestu njegova sjedišta – Luksemburgu ili [...] ju je potrebno podnijeti protiv njegova predstavnika u Portugalu?

4. Ako društvo za osiguranje nema predstavnika u Portugalu, protiv koga treba podnijeti tužbu kako bi se ishodila potpuna naknada štete, u slučaju postojanja police osiguranja od neograničene građanskopravne odgovornosti?

⁽¹⁾ Direktiva 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti (SL 2009., L 263, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 114.)

Žalba koju su 14. veljače 2017. podnijeli TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV, Sambucus eV protiv presude Općeg suda (peto vijeće) od 15. prosinca 2016. u predmetu T-177/13: TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV, Sambucus eV/Komisija

(Predmet C-82/17 P)

(2017/C 129/08)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV, Sambucus eV (zastupnici: K. Smith QC, J. Stevenson, *Barrister*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, Europska agencija za sigurnost hrane, Monsanto Europe, Monsanto Company

Zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine točke 1. i 2. izreke presude Općeg suda;
- preinači presudu tako da poništi Komisijine odluke na način na koji je to zatraženo pred Općim sudom ili, podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje, ovisno o tome koji se žalbeni razlog ili više njih prihvate;
- naloži Komisiji snošenje žaliteljevih troškova; i
- odredi svaku drugu mjeru koju smatra prikladnom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji pozivaju Sud da ukine presudu Općeg suda Europske unije od 15. prosinca 2016., Testbiotech i dr./Komisija (T-177/13, ECLI:EU:T:2016:736) (u daljnjem tekstu: presuda) dostavljenu žaliteljima 19. prosinca 2016. U presudi je Opći sud odbio žaliteljevu tužbu za poništenje triju suštinski jednakih odluka Europske komisije upućenih žaliteljima. U tim je odlukama u stvari utvrđeno da nisu bile osnovane njihove pritužbe na Odluku 2012/347 ⁽¹⁾ kojom se Monsanto Europe SA daje odobrenje za stavljanje na tržište, u skladu s Uredbom 1829/2003 ⁽²⁾ o genetski modificiranoj hrani i hrani za životinje (u daljnjem tekstu: Uredba o GMO-u), za njegovu genetski modificiranu soju (u daljnjem tekstu: soja). U daljnjem će se na te odluke upućivati kao na „Komisijine odluke“.

Ukratko, time što je odbio žaliteljeve argumente protiv Komisijinih odluka, Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava tako što je:

- a) proglasio nedopuštenima određene dijelove žaliteljevih tužbi za poništenje iz razloga što zahtjevi za preispitivanje podneseni u skladu s člankom 10. Aarhuške uredbe ⁽³⁾ nisu sadržavali sve precizne detalje ili razloge istaknute u prilog osnovanosti tužbenih razloga pred Općim sudom i/ili zato što druge postupovne pretpostavke nisu bile ispunjene;